

раздоръ между тѣхъ. Жалко, чи до сега азъ не самъ въ състояние да издамъ въ свѣтъ тоя опытъ. Българска Христоматія коя самъ притурилъ въ грамматика си, самъ ѿ исправилъ по правила на този опытъ.

Между това Неоф. усѣщаль невъзможность вѣрно да опредѣли и установи правописаніе, като разказва въ свое ввѣждане разногласіе въ произношеніе имъ. Въ числъ първихъ мѣшотѣхъ за правилно опредѣленіе правописанія въ моя Грамматика азъ приведохъ това, чи въ уста на простый народъ гласны въ окончанія падежей ся сблизили до тоіко, щото часто случавя ся не могатъ да ся разпознають. За което и О. Неофитъ като природный Българинъ пакъ ся ожалова на това несто, като на 20 стр. казва: « защо на сегашне вре-

Не отдавна и въ Тверская Губернія единъ писатель предложилъ ново правописаніе. Тѣй сѣщо, и той ся збыва на произношеніе въ своя си губернія като утвърждава че было най добръ: както говоришь тѣй и пиши. Подозрѣвамъ немисли ли той да произведе нова эпоха въ Исторія на Русска грамотность иъ тѣй както съвѣтвва да пишеть, *валъ, миво, тзаво, зилмъ, зилшъ* и цѣтъ купъ такива цѣша, то той ся изманилъ за своя эпоха, за това щото русски простодушнѣхъ отъ начало вѣка си е писалъ по своя метода въ коя провинція іе. Но сега вече и иѣкой вѣстники захванали да распространявать безграмотность.